

Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Maszyn i Aparatów Elektrycznych,
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Kabli i Sprzętu Elektrotechnicznego,
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Ciągników i Maszyn Rolniczych,
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Maszyn Włókienniczych,
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Lotniczego,
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Motoryzacyjnego,
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Okrętowego,
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Taboru Kolejowego,
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi,
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Elektronicznego i Teletechnicznego,

Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Wyrobów Metalowych,
 Komisja przy Ministrze Przemysłu Ciężkiego do Spraw Kompletnych Obiektów Przemysłowych;
w resorcie górnictwa i energetyki
 Komisja przy Zjednoczeniu Budowy Maszyn Górniczych;
w resorcie leśnictwa i przemysłu drzewnego
 Komisja przy Zjednoczeniu Przemysłu Maszynowego Leśnictwa;
w resorcie przemysłu spożywczego i skupu
 Komisja przy Zjednoczeniu Budowy i Montażu Maszyn Przemysłu Spożywczego;
w resorcie komunikacji
 Komisja przy Zjednoczeniu Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego;
w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych
 Komisja przy Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Remontowych Maszyn i Urządzeń Budownictwa.

277

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 czerwca 1963 r.

w sprawie trybu przyznawania lekarzom i lekarzom denty stom dodatków do uposażenia za pracę w zakładach opieki zdrowotnej otwartej oraz zasad wykorzystywania w tym zakresie opinii oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Na podstawie § 11 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy denty stomów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 376 i z 1961 r. Nr 43, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Lekarzowi bądź lekarzowi dentyście, posiadającemu co najmniej 3 lata stażu pracy i zatrudnionemu bądź podejmującemu pracę w zakładzie opieki zdrowotnej otwartej, przysługuje dodatek do uposażenia w wysokości nie niższej od dolnej granicy stawki przewidzianej w § 11 ust. 1 powołanego na wstępie rozporządzenia.

2. Lekarzom (lekarzom denty stomom) rejonowym przyznaje się dodatek z reguły w najwyższym wymiarze.

3. W razie zatrudnienia lekarza (lekarza denty sty) w wymiarze godzin mniejszym od pełnego etatu — kwotę dodatku w odpowiednim stosunku zmniejsza się.

4. Dodatek może być, w terminach przewidzianych dla awansów (2 razy w roku), podwyższony w granicach do górnej stawki, w zależności od posiadanego funduszu płac.

5. Wysokość dodatku ustala organ zawierający umowę o pracę z lekarzem denty stomą, uwzględniając jego staż pracy oraz wyniki dotychczasowej pracy zawodowej.

§ 2. 1. Wysokość przyznanego dodatku może być od pierwszego dnia najbliższego miesiąca obniżona częściowo

lub do dolnej jego granicy na określony czas, jeżeli lekarz nie wykonuje sumiennie swych obowiązków.

2. O obniżeniu wysokości dodatku decyduje organ, który zawarł z lekarzem (lekarzem denty stomą) umowę o pracę za zgodą organu nadrzędnego oraz w porozumieniu z radą zakładową bądź delegatem związkowym.

3. Przed powzięciem decyzji o obniżeniu dodatku zainteresowany lekarz (lekarz denty sta) powinien być wezwany do złożenia pisemnego wyjaśnienia na stawiane mu zarzuty.

4. Decyzja o obniżeniu dodatku powinna być doręczona lekarzowi (lekarzowi dentyście) na piśmie wraz z uzasadnieniem.

§ 3. 1. W przypadku uzasadnionym konkretnymi faktami nieprzestrzegania przez lekarza (lekarza denty stę) przepisów o orzekaniu o czasowej niezdolności do pracy — obniżenie wysokości dodatku może nastąpić również na wniosek właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, powinny być szczegółowo rozpatrywane przy uwzględnieniu oceny całości kształtu pracy zawodowej lekarza (lekarza denty sty), a zwłaszcza jego stosunku do chorych i przestrzegania obowiązkowego czasu pracy.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztuchelski*

278

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 4 czerwca 1963 r.

w sprawie uznania śródlądowych wód za żeglowne i splawne.

Na podstawie art. 60 ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za żeglowne wody śródlądowe uznaje się wody wymienione w załączniku nr 1 do niniejszego zarządzenia.

2. Za splawne wody śródlądowe uznaje się wody wymienione w załączniku nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 22 września 1952 r. w sprawie uznania niektórych śródlądowych wód za żeglowne i splawne drogi wodne (Monitor Polski Nr A-90, poz. 1410 i z 1962 r. Nr 36, poz. 174).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej: *J. Grochulski*